

Μόρφωση και ευσέβεια (πρωτοπρ. Διονύσιος Τάτσης)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 16 Απριλίου, 2016

ΚΑΝΕΝΑΣ δέν μπορεί νά άμφισβητήσει τή μόρφωση σ' ένα κληρικό ή μοναχό τής Έκκλησίας. Είηαι άπαραίτητη και βοηθάει πολύ στό ποιμαντικό έργο. Ιδιαίτερα στήν έποχή μας, πού οι άνθρωποι έχουν άρκετή κοσμική μόρφωση και άπαιτούν άπό τούς κληρικούς νά έχουν τά ανάλογα προσόντα προκειμένου νά εργάζονται άποδοτικά και νά μπορούν νά ανταποκρίνονται στίς σύγχρονες άνάγκες. Ωστόσο, μόνη της ή μόρφωση δέν φτάνει.

Είηαι βέβαια χρήσιμο μέσον, δέν είηαι όμως αυτή πού θά βοηθήσει τόν κληρικό νά ποιμάνει έπιτυχώς τό λαό του Θεού. Χρειάζεται νά συνοδεύεται και άπό ευσέβεια, ιερό ζήλο και φόβο Θεού. Δίχως αυτά δέν μπορεί νά προκύψει σημαντικό έργο.

Στήν έποχή μας οι περισσότεροι κληρικοί έχουν μόρφωση. Έχουν φοιτήσει σε έκκλησιαστικές και θεολογικές σχολές. Ύστερούν όμως στόν πνευματικό άγώνα. Δέν έχουν άπαλλαγει άπό τό κοσμικό φρόνημα, γι' αυτό και κινούνται ως έπαγγελματίες και όχι ως λειτουργοί του Θεού.

Ό άγιος Παΐσιος ό άγιορείτης, όπως και οι περισσότεροι γέροντες τών ήμερών μας, δέν διέθετε μεγάλη μόρφωση ούτε και προγραμματίζε τίποτα. Και όμως τό πνευματικό του έργο υπήρξε μεγάλο μέ θαυμαστά άποτελέσματα. Τό υπάιθριο άρχονταρίκι τής Παναγούδας είηαι γίνει τό μεγάλο πνευματικό σχολείο, όπου φοίτησαν χιλιάδες άνθρωποι και δέχτηκαν τήν ευεργετική του επίδραση. Ό πρωτοπρεσβύτερος Θεόδωρος Ζήσης σχολιάζει σχετικά: «Δέν διέθετε περγαμηνές κοσμικής παιδείας ό Όσιος Παΐσιος. Μόνον τό Δημοτικό Σχολείο είηαι τελειώσει. Διέθετε όμως τό θείο φωτισμό και μία φυσική χάρη, γοητεία και άπλότητα, πρό παντός δέ πολλή άγάπη και έσωτερικό δόσιμο προς όσους τόν άκουγαν ή ζητούσαν τήν βοήθειά του. Πανεπιστημιακοί θεολόγοι μέ πολυχρόνιες σπουδές, όπως και έπίσκοποι μορφωμένοι και άλλοι έπιστήμονες, στόν Γέροντα Παΐσιο προστρέχαμε για συμβουλές και πνευματική άνακούφιση» (περιοδικό «Θεοδρομία», Απρίλιος-Ίούνιος 2015, σελ. 186-187).

Ό πνευματικός άγώνας είηαι άναγκαίος για όλους τούς χριστιανούς. Κληρικοί, λαϊκοί και μοναχοί πρέπει νά άγωνίζονται και νά τηρούν τίς έντολές. Νά άγωνίζονται πρωτίστως κατά τών παθών τους, νά μετανοούν για τίς άμαρτίες τους και νά έκδηλώνουν έμπρακτη άγάπη προς τούς άδελφούς. Οι κοσμικοί συνήθως δέχονται τήν άγάπη και άρνούηται τόν πνευματικό άγώνα. Δραστηριοποιούνται σε διάφορους συλλόγους και οργανώσεις, για νά προσφέρουν στους έχοντες άνάγκη,

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

χωρίς ποτέ νά στρέψουν τό νοῦ τους στή δουλωμένη ἀπό τά πάθη καρδιά τους. Προβάλλουν τό ἔργο τους καί κρύβουν ἐπιμελῶς τήν ἀθλιότητά τους. Πολλές φορές ὑπεραγαποῦν τά ζῶα καί τή «μητέρα φύση», ἐνῶ γιά τούς ἀνθρώπους ἔχουν μειωμένο ἐνδιαφέρον. Προφανῶς οἱ ἄνθρωποι αὐτοί βρίσκονται μακριά ἀπό τήν ἀληθινή ἀγάπη πού διδάσκει τό Εὐαγγέλιο.

(Πηγή: "Ορθόδοξος Τύπος", 08/04/2016)